

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích činný ve věcech obchodních rozhodl samosoudcem JUDr. Josefem Šimkem v právní věci žalobce **BONGRAIN EUROPE S.A.S.**, se sídlem 42, rue Riussec , 78220 Viroflay, Francie, identifikační číslo 351014352, zastoupeného Eliškou Barthelemy, advokátkou se sídlem Voršilská 10, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **MADETA a.s.**, IČ 63275635, se sídlem Rudolfová 246/83, 370 50 České Budějovice, zastoupenému JUDr. Václavem Junkem, advokátem AK se sídlem Tovární 14, 370 01 České Budějovice, o žalobě na přezkoumání přiměřenosti protiplnění dle ustanovení § 183k obchodního zákoníku a určení nové výše protiplnění, t a k t o :

I.

Žaloba, aby soud přezkoumal výši protiplnění žalovaného za jednu kmenovou akcii na majitele o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč, vydanou Madeta, a.s., IČ 15777774, České Budějovice a pro tyto účely jmenoval renomovaného znalce, určil, že tato výše protiplnění je nepřiměřená a stanovil novou přiměřenou výši protiplnění na částku 3.000,- Kč za jednu kmenovou akcii na majitele o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč, resp. na částku určenou znaleckým posudkem znalce jmenovaného pro tyto účely soudem se **z a m í t á** .

II.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 19.800,- Kč včetně DPH, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

III.

Žalobce je povinen zaplatit státu, Krajskému soudu v Českých Budějovicích na náhradě nákladů řízení částku 4.756,-Kč a to rovněž do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu dne 3.4.2006 se žalobce domáhal vůči původně žalovanému č. 1 MADETA Group a.s., České Budějovice a č. 2. MADETA a.s., České Budějovice, přezkoumání přiměřenosti protiplnění za jednu akcii určenou žalovaným č. 1 ve výši 1.269,- Kč za jednu kmenovou akcii na majitele o jmenovité hodnotě 1.000,-Kč vydanou žalovaným č. 2 a proto tyto účely jmenoval renomovaného nezávislého znalce a určil, že tato výše protiplnění je nepřiměřená a stanovil novou přiměřenou výši protiplnění na částku 3.000,-Kč za jednu kmenovou akcii respektive na částku určenou znaleckým posudkem znalce jmenovaného pro tyto účely soudem. V žalobě uvedl, že je vlastníkem 37.711 ks akcií na majitele v hodnotě 1.000,-Kč vydaných žalovaným č. 2. Jmenovitá hodnota těchto akcií představuje 4,99 % základního kapitálu žalovaného č. 2. Žalovaný č. 1 je hlavním akcionářem žalovaného č. 2. Na základě žádosti žalovaného č. 1 byla na den 17.2.2006 svolána mimořádná valná hromada žalovaného č. 2, která mimo jiné rozhodla o přechodu všech účastnických cenných papírů (akcií) žalovaného č. 2, jejichž vlastníkem není žalovaný č. 1, jako hlavní akcionář, na žalovaného č. 1 a to v souladu s § 183i a následující zákona č. 513/1991 Sb. v platném znění (dále jen obchodní zákoník). Žalovaný č. 1 jako hlavní akcionář pak určil výši protiplnění za vykupované akcie ve výši 1.269,-Kč za jednu kmenovou akcii. Přiměřenost výše protiplnění byla doložena znaleckým posudkem č. 259-02/06 ze dne 9.1.2006, vypracovaným znalcem Ing. Ivanou Prchalovou - Heřboltovou CSc.. Příslušné usnesení valné hromady bylo zapsáno do obchodního rejstříku ke dni 20.2.2006 a již v pondělí dne 20.2.2006 došlo k zápisu jejího dotčeného usnesení do obchodního rejstříku. Usnesení valné hromady bylo uveřejněno žalovaným č. 2 v obchodním věstníku č. 9/06 publikovaným dne 1.3.2006. Zveřejnění zápisu usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, však bylo z podnětu příslušného soudu publikováno až v obchodním věstníku č. 12/06 ze dne 22.3.2006 a tedy až datum tohoto zveřejnění je rozhodný pro běh 30-ti denní lhůty pro přechod vlastnického práva k určeným cenným papírům na žalovaného č. 1. Žalobce uzavřel, že výše protiplnění určená žalovaným č. 1 byla stanovena svévolně, byť je odůvodněna znaleckým posudkem. Tento znalecký posudek byl vypracován znalcem zvoleným výhradně žalovaným č. 1, aniž by v zájmu objektivitě a nezávislosti znalce žalovaný č. 1 postupoval adekvátně způsobem dle ustanovení § 59 odst. 3 respektive 69a odst. 6, respektive 190d odst. 3, respektive 220c odst. 1 obchodního zákoníku a dotčený znalec byl jmenován soudem. Hodnota protiplnění stanovená žalovaným č. 1 není přiměřená. Znalecký posudek pracoval výhradně s údaji, které poskytl žalovaný č. 1 a z veřejně dostupných

informací. Znalec tyto podklady nijak neověřoval. Může tedy existovat důvodné podezření týkající se toho, že žalovaný č. 1 veden zájmem o stanovení co nejnižší výše protiplnění, poskytl znalci pouze takové údaje a informace, zejména týkající se budoucího vývoje společnosti, budoucí ziskovosti a podobně, které by tento jeho zájem podpořily. Žalobce poukázal na část A.2.7 posudku, z níž vyplývá neustále se navyšující výše kladného hospodářského výsledku společnosti, když jen rozdíl mezi rokem 2004 a obdobím do 30.11.2005 (datum, ke kterému je znalecký posudek vyhotovován) představuje nárůst o 78.563 tis. Kč. Dále žalobce vyvozuje, že bylo-li by vycházeno pouze z hospodářského výsledku k 30.11.2005 ve výši 100.878 tis. Kč, a byl-li by tento určen k rozdělení mezi akcionáře, pouze na dividendě za část roku 2005 by akcionáři získali hodnotu (133,60 Kč na jednu akcii), která představuje již více než 10% výše protiplnění, a to není nijak zohledněn podíl akcionářů na ostatním majetku resp. aktivech společnosti, movitého, nemovitého, hodnoty ochranných známek, podílu na trhu, pohledávek, budoucích podílech na zisku atd. Závěrem žalobce navrhl, aby soud zjistil, za jakou cenu žalovaný č. 1 nabýval akcie před zahájením procesu výkupu akcií dle § 183i a následujících obchodního zákoníku, tedy akcie v počtu, který mu umožnil dosáhnout hranice dle § 183i odst. 1 obchodního zákoníku. Později žalobce doplnil svá tvrzení uvedená v žalobě o konkrétní vytýkané vady znaleckého posudku tak, že první vytýkanou vadou je skutečnost, že použitá metoda ocenění – výnosová metoda, je zjevně nevýhodná pro minoritní akcionáře. Ocenění majetkovou metodou účetní hodnoty by dle žalobce bylo významně vyšší než zjištěná hodnota pomocí výnosové metody. Jinými slovy účetní hodnota vlastního kapitálu společnosti je ve skutečnosti výrazně vyšší než jeho hodnota zjištěná pomocí použité výnosové metody. Tato vychází z prognózy budoucích výnosů z podnikání oceňované společnosti. Pokud výnosová metoda dospívá k nižšímu ocenění, než je účetní hodnota vlastního kapitálu společnosti, je namístě se domnívat, že pokračování v podnikání je nevýhodné a že hodnota společnosti a od ní odvozená hodnota akcie nespočívá v budoucím podnikání této společnosti, nýbrž v jejím majetku. Pro akcionáře takovéto společnosti je dle žalobce nejvýhodnější provést likvidaci takové společnosti a uspokojit se z likvidačního zůstatku, který bude v takovém případě vyšší než výnos akcií do budoucna. Majetkové ocenění společnosti však posudek zavrhuje jako nevhodnou metodu, když uvádí, že žalovaný č. 2 je údajně prosperující firma, která splňuje domněnku trvání společnosti. Toto tvrzení však odporuje výsledku ocenění výnosovou metodou a jednak se tím znalec dopředu vzdává aplikace likvidační metody ocenění, která by mohla být pro minoritního akcionáře výhodnější. Z tohoto důvodu má žalobce za to, že by ve znaleckém posudku měla být zpracována i likvidační hodnota společnosti a alikvotní část této hodnoty připadající na akcii a v případě, že by tato hodnota byla vyšší, než hodnota zjištěná výnosovou metodou, měla by z hlediska účelu ocenění být použita právě likvidační hodnota pro určení výše přiměřeného protiplnění. V této souvislosti žalobce uzavírá, že použití likvidační metody je nepochybně pro žalobce a tím i ostatní minoritní akcionáře výhodnější a správnější. Druhou vadou posudku podle žalobce je skutečnost, že použitá výnosová metoda ocenění vychází z až překvapivě pesimistické prognózy. Podkladem pro toto tvrzení je dle žalobce to, že základním kritériem tzv. výnosové metody je finanční plán, přičemž finanční plán, ze kterého posudek vychází, předvídá do budoucna výrazně horší hospodářské výsledky ve srovnání s minulými lety (do roku 2004 včetně), což vede k nižšímu ocenění hodnoty akcií. Použitá oceňovací metoda bere jako základ ocenění finanční plán, který se vymyká ukazatelům z předešlých let, aniž by tento rozpor byl jakkoli odůvodněn. Poslední uplatněnou vadou posudku je

skutečnost, že posudek je sestaven ke dni, který není pro určení výše protiplnění rozhodný. Tato skutečnost dle žalobce vychází z toho, že posudek stanovil přiměřenou výši protiplnění ke dni 30.11.2005, avšak k přechodu vlastnického práva k akciím menšinových akcionářů došlo v souladu s ustanovením § 1831 odst. 3 obchodního zákoníku až dne 20.3.2006, tzn. v době, kdy přecházelo vlastnictví k akciím menšinových akcionářů na hlavního akcionáře byly údaje z nichž posudek vycházel při stanovení přiměřené výše protiplnění staré bezmála 4 měsíce. Hodnota akcií tedy byla velmi pravděpodobně zcela odlišná od hodnoty, kterou zjistil posudek čtvrt roku předtím. Z tohoto důvodu se žalobce domnívá, že hodnotu přiměřeného protiplnění zjištěného posudkem nelze považovat bez dalšího za relevantní a posudek nemůže sloužit jako dostatečný podklad pro přezkoumání spravedlivé výše protiplnění. Je proto nezbytné vypracovat nový znalecký posudek na ocenění výše protiplnění ke dni 20.3.2006.

Žalovaný č. 2 k návrhu uvedl, že žalobce nevezal v úvahu, že valná hromada žalovaného č.2 konaná dne 17.2.2006 a právní úkony spojené s výkupem akcií byly v případě žalovaného prováděny v právním režimu po novelizaci ustanovení § 183i odst. 5,6 a související s ustanoveními obchodního zákoníku, podle kterých se již vyžadoval mimo jiné předchozí souhlas komise pro cenné papíry. Minoritní akcionáři, včetně žalobce, tedy měli zajištěnou dostatečnou ochranu svých práv prostřednictvím nezávislého k tomuto příslušného státního orgánu. Tento předchozí souhlas byl dne 12.1.2006 vydán. Podle názoru žalovaného č. 2 novelizovaná ustanovení obchodního zákoníku dostatečně zajišťují mimo jiné i objektivitu výše přiměřeného protiplnění a spravedlivého vypořádání. Žalovaný je přesvědčen, že vývoj na kapitálových trzích obecně, jakož i obchodní a finanční situace žalovaného od doby, kdy byla žaloba podána, jak je to patrné i z výsledků pravidelně zveřejňovaných žalovaným č. 2 a dostupným i žalobci, svědčí zcela jednoznačně pro závěr, že výše protiplnění poskytnutého žalobci ze strany žalovaného byla více než přiměřená a pokud by k vypořádání došlo v současné době, byla by výše přiměřeného protiplnění nepochybně menší než vyplacený 1.269,-Kč za akcii. Žalovaný č. 2 závěrem uvedl, že žalobce zcela bez jakýchkoli relevantních důkazů zpochybnil podklady a údaje, na základě kterých byl posudek vypracován, přičemž zcela pominul skutečnost, že hospodaření žalovaného č. 2 podléhalo auditu. Vypracování nového znaleckého posudku považuje žalovaný za nedůvodné a nepřiměřené okolnostem této věci a navrhl zamítnutí žaloby.

Soud měl k dispozici tyto důkazy : výpisy z obchodního rejstříku na žalobce, stavový výpis ze SCP ke dni 26.8.2005, výpis z obchodního rejstříku na žalovaného č. 2, znalecký posudek vypracovaný Ing. Ivanou Prchalovou-Heřboltovou, CSc. Pod č. 259-02/06 ze dne 30.11.2005, rozhodnutí komise pro cenné papíry č.j. 45/E/178/2005/2 ze dne 12.1.2006. Dále soud provedl výslech znalkyně Ing. Ivany Prchalové-Heřboltové, CSc.

Žaloba není důvodná.

Soud především konstatuje, že dne 30.6.2006 nabyla účinnosti fúze žalovaných, na jejímž základě zanikla žalovaná společnost MADETA a.s. (IČ 15777774) sloučením do společnosti MADETA Group a.s. (IČ 63275635). Na straně žalovaných tak ke dni 30.6.2006 zůstala pouze společnost MADETA Group a.s., IČ 63275635, se sídlem České Budějovice, Rudolfovská 246/83. Protože současně shora uvedenou fúzí došlo u žalovaného MADETA

Group a.s. k přejmenování a jeho obchodní firma se změnila na MADETU a.s. je k datu vydání rozsudku na straně žalovaných pouze jediný subjekt a to společnost MADETA a.s., IČ 63275635, se sídlem Rudolfovská 246/83, 370 50 České Budějovice. Tyto skutečnosti vycházejí z údajů v obchodním rejstříku a jsou mezi účastníky nesporné.

Z provedeného dokazování byl zjištěn tento skutkový stav. Na základě žádosti původně žalovaného č. 1 byla na den 17. 2. 2006 svolána mimořádná valná hromada žalovaného č. 2, která mimo jiné rozhodla o přechodu všech akcií žalovaného č. 2, jejichž vlastníkem nebyl původně žalovaný č. 1 jako hlavní akcionář na žalovaného č. 1, a to v souladu s ust. § 183 písm. i/ a následujících Občanského zákoníku. Původně žalovaný č. 1 pak jako hlavní akcionář určil výši proti plnění za vykupované akcie ve výši 1 265,- Kč za jednu kmenovou akcii na majitele o jmenovité hodnotě 1 000,- Kč. Přiměřenost výše proti plnění byla doložena znaleckým posudkem č. 259-02/06 ze dne 9. 1. 2006, vypracovaným znalkyní Ing. Ivanou Prchalovou Heřbořtovou CSc. Tento znalecký posudek byl posuzován Komisí pro cenné papíry a na základě tohoto posouzení bylo vydáno rozhodnutí č.j. 45/N/178/2005/2 ze dne 12.1.2006, kterým byl udělen původně žalovanému č. 1 předchozí souhlas podle § 183i odst. 5 obchodního zákoníku k přijetí usnesení valné hromady původně žalovaného č.2 k přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů žalovaného č. 2 na žalovaného č. 1 za cenu 1.269,- Kč za 1 akcii. Příslušné usnesení valné hromady bylo zapsáno do obchodního rejstříku ke dni 20. 2. 2006 a usnesení valné hromady bylo zveřejněno původně žalovaným č. 2 v Obchodním věstníku č. 9/06, publikovaným dne 1. 3. 2006. Zveřejnění zápisu usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, však bylo z podnětu příslušného soudu publikováno až v Obchodním věstníku č. 12/06 ze dne 22. 3. 2006. Tento skutkový stav odpovídá zjištěním z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Českých Budějovicích a je mezi účastníky nesporný. V této souvislosti proto soud konstatuje, že předmětem řízení není otázka platnosti či neplatnosti usnesení výše uvedené valné hromady, ale pouze a jediné otázka, zda výše proti plnění určená minoritním akcionářem 1 129,- Kč za jednu akcii je přiměřená, či není.

Podle ust. § 183 písm. i/ obchodního zákoníku, ve znění platném v době výkupu účastnických cenných papírů osoba, která vlastní ve společnosti účastnické cenné papíry, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90% jejího základního kapitálu, nebo které nahrazují účastnické cenné papíry, jejich souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90% základního kapitálu společnosti, a nebo s nimž je spojen alespoň 90% podíl na hlasových právech ve společnosti, je oprávněná požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu, která rozhodne o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na její osobu. Podle odstavce 5 citovaného ustanovení obchodního zákoníku, k přijetí usnesení valné hromady o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společností na osobu hlavního akcionáře se vyžaduje předchozí souhlas Komise pro cenné papíry, který nesmí být starší než 3 měsíce, jinak je usnesení valné hromady neplatné. Ustanovení § 183 písm. e/ se použije přiměřeně. Lhůta uvedená v § 183 písm. e/ odstavec 8 se prodlužuje na 15 pracovních dní. Účastníkem řízení je hlavní akcionář. Komise pro cenné papíry vždy posuzuje, zda je výše proti plnění přiměřená hodnotě účastnických cenných papírů, přičemž při posuzování přiměřenosti výše proti plnění přihlédne zejména ke skutečnosti, že vlastník účastnických cenných papírů je zbaven možnosti volby, zda a kdy účastnické cenné papíry převede na

hlavního akcionáře. V pochybnostech Komise pro cenné papíry přihlédne k zájmu vlastníků účastnických cenných papírů. Podle § 183 písm. k/ obchodního zákoníku, vlastníci účastníci vlastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případě od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti proti plnění. Není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183 písm. l/ do obchodního rejstříku, zaniká. Podle ust. § 183 písm. m/ odst. 1 obchodního zákoníku, mají oprávněné osoby právo na protiplnění v penězích, jehož výši určí hlavní akcionář. Hlavní akcionář doloží přiměřenost proti plnění znaleckým posudkem, který nesmí být starší než 3 měsíce ke dni doručení žádosti podle § 183 písm. i/ odstavce 1.

V daném případě bylo pro určení přiměřené výše protiplnění za 1 akcii nutno, aby hlavní akcionář (původně žalovaný č. 1) doložil znalecký posudek, který by přiměřenost takového protiplnění určil. V daném případě se tak stalo znaleckým posudkem znalkyně Ing. Ivany Prchalové Heřboltové CSc., která vypracovala znalecký posudek č. 252-67/05 ze dne 12. 2. 2005. Podle citovaného ustanovení § 183 písm. m/ odstavce 1 Obchodního zákoníku, pak Komise pro cenné papíry přezkoumala výši proti plnění a vydala tak předchozí souhlas podle § 183 písm. i/ odstavce 5 Obchodního zákoníku k přijetí usnesení valné hromady žalované společnosti žalovaného č. 2 shora citovaným rozhodnutím č.j. 45/N/178/2005/2 ze dne 12. 1. 2006. Z obsahu a odůvodnění tohoto rozhodnutí je zřejmé, že komise se podrobně zaobírala předloženým znaleckým posudkem, přičemž k němu měla celkem 7 připomínek. Z tohoto důvodu uložila účastníku řízení (žalovanému č. 1) odstranit nedostatky znaleckého posudku a korigovaný znalecký posudek opětovně doručit komisi. K tomuto skutečně došlo, komise obdržela dne 9. 1. 2006 a následně dne 11. 1. 2006 v listinné podobě opravený znalecký posudek č. 259-02/06, obsahující korekce původně vytčených nedostatků. Na základě těchto korekcí pak bylo znalcem stanoveno přiměřené proti plnění ve výši 1 269 000,- za akcii žalovaného. V závěru odůvodnění citovaného rozhodnutí komise pro cenné papíry se uvádí, že komise doplněný znalecký posudek podrobně přezkoumala a dospěla k závěru, že neobsahuje žádné závažné nedostatky a dokládá přiměřenost proti plnění navrhovaného původně žalovaným č. 1 v hodně jedné akcie společnosti.

Soud především konstatuje, že podle shora citované právní úpravy ve znění z roku 2006 je garantem přiměřenosti poskytovaného protiplnění minoritním akcionářům, jejichž akcie jsou bez jejich vůle vykupovány hlavním akcionářem, zajištěno třemi způsoby. Především musí být stanovení přiměřené výše proti plnění za akcie posouzeno a stanoveno znaleckým posudkem. Jako druhý garant objektivnosti přiměřenosti stanoveného proti plnění, je pak přezkoumání znaleckého posudku Komisí pro cenné papíry. Třetím garantem objektivnosti přiměřenosti protiplnění je soud. Pokud jde o osobu znalce, tak znalecký posudek v daném případě podala Ing. Ivana Prchalová Heřboltová CSc. Jedná se o znalkyni jmenovanou a zapsanou do seznamu znalců pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady se zvláštní specializací pro cenné papíry a oceňování podniků. Z výsledku znalkyně soud zjistil, že se jedná o zkušenou znalkyni, která vypracovala stovky znaleckých posudků a je využívána i pro eventuelní revizní znalecké posudky. I bez těchto zjištění, však je nutno konstatovat, že znalci obecně jsou ustanovováni do funkce podle zákona č. 36/67 Sb. v platném znění a podle tohoto právního předpisu jsou povinni vykonávat svou činnost řádně. Znalecký posudek nesmí podat, jestliže lze být pro jeho poměr k věci či k orgánu provádějícím řízení, k účastníkům

nebo k jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti. V řízení nevzešla najevo žádná skutečnost, z níž by bylo možno usuzovat, že znalkyně byla ve věci podjata ať již k předmětu znaleckého posudku či osobám jednajícím za zadavatele. Sama skutečnost, že zadavatelem posudku byl hlavní akcionář (původně žalovaný č. 1) nemůže mít sama o sobě vliv na event. neobjektivitu posudku. Druhým garantem objektivnosti přiměřeného proti plnění podle tehdejší právní úpravy byla Komise pro cenné papíry. Jak shora uvedeno Komise pro cenné papíry se velmi podrobně zabývala předloženým znaleckým posudkem, měla k němu připomínky a svůj souhlas podle § 183 písm. i/ odst. 5 Obchodního zákoníku, k přijetí usnesení valné hromady žalovaného o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů za cenu 1 269,- Kč za jednu akcii v nominální hodnotě 1 000,- Kč vydala ž po doplnění znaleckého posudku, shora uvedenou znalkyní, když uzavřela, že podrobně přezkoumala znalecký posudek a dospěla k závěru, že neobsahuje žádné závažné nedostatky a dokládá přiměřenost navrhovaného proti plnění. Za této situace je nutno se zabývat otázkou, kdy nastupuje přezkumná činnost soudu. Tato se v praxi může realizovat jen tak, že bude za určitých okolností nařízen tzv. revizní či další znalecký posudek tak, jak je to žalobcem požadováno. Soud je však toho názoru, že nařídit nový znalecký posudek v rámci řízení o přiměřenosti protiplnění je možno, či lépe řečeno nutno pouze za situace, že jsou zde důvodné pochybnosti o správnosti původního znaleckého posudku. V daném případě pak soud zastává názor, že takovéto pochybnosti o správnosti původního znaleckého posudku zde nejsou. Soud obeslal znalkyni na jednání, znalkyně byla vyslechnuta k námitkám, které žalobce má proti jejímu znaleckému posudku a podle názoru soudu se znalkyně vyjádřila přesvědčujícím způsobem ke všem námitkám, které byly vůči jejímu znaleckému posudku podány, a na svém znaleckém posudku setrvala. Pokud jde o první námitku směřující k nevhodnosti použité tzv. výnosové metody, uvedla, že tato metoda vychází ze skutečnosti, že pokud je oceňována společnost, která hodlá i nadále pokračovat ve svém činnosti, tak její oceňování má vycházet z výnosové metody na rozdíl od metody likvidační. Z tohoto pohledu by použití likvidační metody pro stanovení hodnoty akcie bylo nesprávné, když žalovaná Madeta a.s. funguje dodnes. Znalkyně vysvětlila, že při použití likvidační metody by nebyla hodnota na jednu akcii vyšší tak, jak uvádí žalobce, nýbrž bylo by nutno vyjít nejen z účetní hodnoty majetku, ale bylo by nutno přihlídnout i k dalším souvislostem, jako například odstupnému zaměstnancům, ostrahu objektů, cenám nemovitostí a dalším souvislostem z nichž samozřejmě významnou skutečností je to, že za kolik v daném případě lze skutečně majetek zpeněžit. Je nutno uvést, že v daném případě se jedná o specializovaný majetek, kde okruh kupců je zúžen. S vysokou pravděpodobností by ocenění jedné akcie v daném případě bylo při použití likvidační metody nižší než při použití výnosové metody. Pokud jde o druhou výtku žalobce v tom směru, že znalecký posudek vycházel z překvapivě pesimistické prognózy vývoje žalované společnosti, znalkyně uvedla, že se samozřejmě vždy jedná o určitou kalkulaci spočívající na ne zcela jistých číslech. Prognóza je vlastně finanční plán, který je sestaven na základě rozborů hospodaření společnosti v minulých letech a rozboru stavu národního hospodářství a samozřejmě příslušného oboru podnikání konkrétního podniku s určitým výhledem do budoucna. Znalkyně v přípravě na jednání soudu se seznámila se skutečnými výsledky hospodaření tak, jak jsou uvedeny ve Sbírce listin a porovnála je s jejím prognózovaným vývojem ve znaleckém posudku. V této souvislosti vypracovala dva grafy nákladovosti tržeb a struktury přidané hodnoty z nichž je zřejmé, že ve znaleckém posudku uvedená prognóza je mírně optimističtější než skutečný vývoj do roku 2009. K třetí námitce

týkající se data k němuž byl znalecký posudek vypracován, uvedla zcela logicky, že k březnu 2006 nemohla znalecký posudek vypracovávat, když jej vypracovávala počátkem ledna 2006 a mohla vycházet pouze z reálných čísel hospodaření žalovaného k 30.11. 2005. Závěrem znalkyně uvedla, že oceňování podniků je vždy ovlivněno určitou mírou nejistoty, když tato nejistota je ovlivňována mnoha okolnostmi, například vývojem trhu, dobou provozování oceňovaného podniku, kdy např. v případě žalované společnosti se závěry o úspěšnosti pokračování dělají lépe než u podniku, který je provozován krátce, když v případě žalované společnosti jsou známy relevantní okolnosti jako relativně stabilní dodavatele i odběratelé, proběhnuvší určitá restrukturalizace, relativně předvídatelný vývoj trhu apod.

Soud tedy uzavírá, že žalobce neprokázal žádné zřejmé vady znaleckého posudku, na jehož základě byla přiměřenost proti plnění minoritním akcionářům určena. Konec konců nic nebránilo žalobci, byl-li přesvědčen o zcela chybném znaleckém posudku, aby nechal vypracovat i svůj posudek, který by eventuelně určil výše proti plnění jinou. Pro závěry žalobce, že výše proti plnění za jednu akcii by měla mít na místo 1 269,- Kč na částce 3 000,- Kč, nesvědčí žádný výsledek dokazování, vypracovaný znalecký posudek je přesvědčivý, byl posuzován a schválen tehdy příslušným orgánem Komise pro cenné papíry a soud neshledal žádný důvod, proč by za této situace mělo být zadáváno vypracování nového znaleckého posudku jiným znalcem. Tento postup podle názoru soudu by měl být uplatněn pouze v situaci, kdy zde jsou zcela jasné a průkazné pochybnosti o objektivitě, či správnosti původního znaleckého posudku. Tak v tomu v daném případě nebylo.

Pokud jde o žalobcem uváděná porušení obchodního zákoníku žalovaným v nerespektování ust. §§ 59 odst. 3, 69a odst. 6, 190d odst. 3, 220c odst. 1 obchodního zákoníku, podle nichž žalovaný nepostupoval, soud konstatuje, že tato ustanovení řeší jiné situace a jiné dispozice s majetkem společností, když nucený výkup akcií minoritních akcionářů byl speciálně upraven shora uvedenými ust. obchodního zákoníku a dotčené subjekty podle této úpravy postupovaly. Ze všech shora uvedených důvodů bylo proto nutno žalobu zamítnout.

Ze shora uvedených důvodů také soud zamítl jako nadbytečné provedení důkazů novým znaleckým posudkem, výročními zprávami žalovaného od roku 2006 do současnosti, doklady o provedených fúzích žalovaného od roku 2006 do současnosti a výslechu svědků – vedoucích ekonomických pracovníků žalovaného.

Podle § 127 o.s.ř. přiznal stát znalkyni, která byla ve věci vyslechnuta na jednání dne 29.6.2011 náhradu nákladů řízení spočívající v jízdě z Brna k procesnímu soudu a zpět v částce 3.195,- Kč včetně DPH a odměnu znalkyně v částce 1.560,- Kč včetně DPH za 2 hodiny přípravy na jednání a 2 hodiny účasti na jednání. Celkem tak soud přiznal částku 4.756,- Kč. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. soud uložil žalobci, který nebyl ve věci úspěšný, uhradit tyto vynaložené náklady státu.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal žalovanému, který byl ve věci úspěšný náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení

spočívá v odměně za právní zastoupení advokátem a to v částce 15.000,- Kč podle § 7 písm. g) vyhl. č. 484/2000 Sb. v platném znění. Dále soud přiznal režijní paušál v částce 5 x 300,- Kč za 5 úkony právní pomoci (převzetí věci, 2x vyjádření ve věci a 2x účast na jednání soudu dle vyhl. č. 177/96 Sb.) Celkem tedy soud přiznal částku 16.500,- Kč + 3.300,- Kč DPH, když právní zástupce žalovaného prokázal, že je plátcem této daně. Náhrada nákladů řízení tak činí 19.800,- Kč.

Soud konstatuje, že na rozdíl od žalovaného má zato, že v daném případě se nejedná o žalobu na plnění, i když v případě žalobcova úspěchu by se v konečném důsledku jeho vítězství v této žalobě promítlo do povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku dosahující 65.277.741,- Kč. Podle názoru soudu jde v daném případě především o určovací spor, tzn. o určení výše přiměřeného protiplnění za 1 akcii žalovaného a od této skutečnosti také soud odvozoval své rozhodnutí o přiznání náhrady nákladů řízení žalovanému.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 29. června 2011

JUDr. Josef Šimek v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: L. Melmerová